

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/746- /2012.RP.

Tárgy: panasz elbírálása
Ea: dr. Zsólyomi Emese r. alezr.

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, Péter Pálné Puber Gabriella 7463 Magyaratád, Mátyás király u. 11. szám alatti lakos által előterjesztett panasz beadvány tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 89/2013. (IV. 10.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak az előállítás időtartama tekintetében

helyt adok

minden egyéb vonatkozásban a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni (1539 Budapest, Pf. 632.), illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz is be lehet nyújtani (1027 Budapest, Csalogány u. 47/49.). (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapták:

- 1) Péter Pálné Puber Gabriella, panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Péter Pálné Puber Gabriellával (a továbbiakban: panaszos) szemben 2012. június 15-én történt rendőri intézkedés (igazoltatás, ruházat átvizsgálás, előállítás), amely ellen panasszal élt az előállítása során aláírt „nyilatkozat” és „igazolás” nevű nyomtatványon, valamint a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt indult eljárás során megfogalmazott fellebbezésben (a fenti rendőri intézkedésekkel kapcsolatban) is előadta panaszait. A Panasztestületnek 2012. június 25-én postai úton küldte el panaszbeadványát, amely az alábbiakat tartalmazza.

Egy budapesti ingatlanban, 2012. június 15-én a panaszost több társával együtt egy „otthonvédő tiltakozás alkalmával” vonta a rendőrség intézkedés alá. A panaszos elmondása szerint a rendőrök könnygáz alkalmazásával megsértették emberi mivoltában, majd előállították a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányságra, ahol több mint 12 órát tartották fogva jogtalanul. A panaszos megjegyzi, hogy rajta kívül többeket is jogszerűen fosztott meg a rendőrség a szabadságától.

A panaszos előadta, hogy az érintett lakás tulajdonosa az interneten kért segítséget ahhoz, hogy kilakoltatása elleni tiltakozását kellő nyomatékkal fejezhesse ki. A helyszínen megjelent végrehajtó elmondta, hogy nincs jogerős végzése a kilakoltatásról, ezt kamera is rögzítette, ezért – a panaszos megítélése szerint – a rendőrségnek nem volt joga eleget tenni a végrehajtott utasításainak, és ezért érezte feladatának, hogy tiltakozzon a kilakoltatás ellen.

A tiltakozók (köztük a panaszos is) megijedve a rendőrök „vandál és erőszakos” magatartásától az érintett épület 7. emeletén lévő lakásba menekültek, és bútorokkal zárták el a bejáratot, majd ijedségük fokozódott, amikor a helyiségbe a rendőrök nagy mennyiségű könnygázt fújtak be. A lakásban tartózkodók emiatt pánikba estek, hiszen a gáztól semmit nem láttak, ugyanakkor az ablakhoz rohantak, hogy levegőt kapjanak, melynek során egyikük majdnem ki is esett az ablakon.

A rendőrök a panaszos elmondása szerint senkit sem szólítottak fel a lakás elhagyására, ráadásul miután szétörték a bejáratot, nem biztosítottak szabad eltávozást, pedig senki sem állt ellen az intézkedésnek.

Kifogásolja a panaszos, hogy a rendőrök nem is igazolták magukat, és nem nyújtottak azonnali segítséget a könnygázzal telt lakás mielőbbi kiürítése érdekében. Meg sem kérdezték továbbá, hogy vannak-e sérültek, pedig a helyiségben több idős, szívbeteget, asztmás ember tartózkodott, valamint egy látássérült is. Végül körülbelül 10 perc elteltével terelték ki az embereket a lakásból és közölték, hogy mindenkit előállítanak.

A panaszost a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság fogdáján harmadmagával helyezték el és tudomása szerint több embernek nem adtak enni annak ellenére, hogy a kifüggesztett szabályzat szerint a rendőröknek 5 óra elteltével ételmezt kellett volna biztosítaniuk.

A panaszost több mint 12 órát tartottak fogva, amely idő alatt társaival nem mehetett ki a levegőre, holott arra a napirend értelmében lehetőségük lett volna. A panaszos sérelmezi, hogy személyi szabadságát 12 óránál is hosszabb ideig korlátozták.

Beadványában a panaszos idézi az Rtv. 19. §-ának (1) bekezdését, és megjegyzi, hogy a rendőri intézkedés jogszerűtlensége az adott körülmények között egyértelműen megállapítható volt, ugyanis a végrehajtó több kamera előtt elmondta: nincs jogerős végzése a kilakoltatásról. Ezen tény közlésével a panaszos megítélése szerint megszűnt a rendőri beavatkozás jogszerűsége, az ott tartózkodó civileknek szabad eltávozást kellett volna biztosítani, de a rendőrség ezt a körülményt nem értékelte úgy, hogy arra figyelemmel a továbbiakban nincs jogalap a rendőri beavatkozásra sem.

Az előállítás időtartamával kapcsolatban a panaszbeadvány azt tartalmazza, hogy panaszos szerint az előállítás attól az időponttól érvényes, amikor a rendőrhatalóság megkezdi az intézkedését, illetve közli az előállítás tényét. Ez az időpont nem egyezik meg azzal az időponttal, amit az előállítás okán dátumoztak. A hatóság azonban 30 perccel túllépte a maximum 12 órás fogvatartási időt – „van, akinél több idő is eltelt” – még a hatóság által jelzett időpontot alapul véve is. A hatóság ezzel a magatartásával a panaszos véleménye szerint jogtalan fogvatartást valósított meg és korlátozta a panaszost személyi szabadságában.

A fentiekén túlmenően jogtalan volt az előállítás azért is, mert a rendőrség könnyfakasztó spray alkalmazásával megtörte a lakásban tartózkodók ellenállását, így az előállítás szükségtelen volt.

A panaszosi álláspont szerint jogtalan volt az előállítás a rendőri felszólítás elmaradása miatt is. Az érintett lakásban nagy hangzavar volt, és a felszólítás egyébként sem lett volna hallható. Hibát követett el a hatóság, amikor ezt a körülményt figyelmen kívül hagyta, és nem hangosbemondón keresztül szólította fel a jelenlévőket, tehát nem biztosított lehetőséget a szabad elvonulásra.

Jogszerűtlennek tartja a könnygáz használatát azért is, mert a rendőrség tagjai nem voltak közvetlen veszélyhelyzetben, és a hatóság nem győződött meg arról sem, hogy a zárt helyiségben esetleg tartózkodik-e gyermekkorú személy, állapotos nő vagy asztmás, esetleg szívbeteget ember. Ennek hiányában a rendőrök kockára tették az érintettek egészségét, sőt életét. Ezzel összefüggésben a panaszos hivatkozik az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre, amelyek kapcsán előadja, hogy a sérelmezett események során a könnygáz bevetését követően többen rosszul lettek, a hatóság azonban elmulasztotta segítségnyújtási kötelezettségének a teljesítését, mivel nem végezte el a gázzal teli helyiség azonnali kiürítését, hanem elzárta a kijáratot. A civil otthonvédők törték be a lakás ablakát, hogy a nagy mennyiségű gáz kiürüljön.

A panaszos erőszakosnak és arányaiban eltúlzottnak tartja az átélt rendőri intézkedést. Véleménye szerint a rendőrség brutálisan lépett fel mind a civilekkel, mint a lakóközösség által fenntartott értékekkel szemben. Az indulatoknak nem szabott határt semmi, így a rendőrök a vasajtót is darabjaira törték, amely magatartás megbotránkozást okozott és többekben riadalmat keltett.

Az előterjesztett panasz és annak kiegészítése összegezve az alábbi kifogásokat tartalmazza.

1./ A panaszos beadványában a rendőri intézkedés jogszerűségét egészében vitatta, mivel a végrehajtónak nem volt „jogerős végzése a kilakoltatásról”, és erre tekintettel a rendőrségek nem volt joga eleget tenni a végrehajtó utasításainak.

2./ Jogszerűtlennek tartja a könnygáz használatát.

3./ A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök nem igazolták magukat.

4./Kifogásolta előállítását és jogszerűtlennek tartja annak időtartamát is.

5./ A panaszos sérelmezte a rendőrök erőszakos és "vandál" magatartását.

6./ A panaszos kifogásolta, hogy a könnygáz használat után a rendőrök nem nyújtottak azonnali segítséget a lakás mielőbbi kiürítése érdekében.

7./ A panaszos az élelmezéssel kapcsolatban is előadta sérelmeit.

8./A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem tették lehetővé számára fogvatartásának időtartama alatt a levegőzést.

Fentiek alapján a panaszos kérte a Panasztestület vizsgálatát, amely a kifogásolt rendőri intézkedés kapcsán úgy foglalt állást, **hogy az előállítás időtartama miatt súlyosan sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga.** A felsorolt egyéb kifogások kapcsán a Panasztestület nem állapított meg jogsérelmet.

II.

Döntésem meghozatala során az alábbi iratok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- a panaszos a Testület részére 2012. június 25-én megküldött panaszbeadványa;
- a BRFK Központi Ügyeleti Főosztály III. Számú Ügyeleti Osztály ügyeletesének 2012. június 14-én kelt jelentése;
- R. F. r. századosnak (a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság) 2012. június 15-én kelt jelentése;
- a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. július 31-én kelt, a BRFK Hivatalvezetője részére címzett levele;
- a Készenléti Rendőrség parancsnokának 2012. augusztus 1-jén kelt, a Panasztestület elnöke részére címzett levele;
- B. L. r. hadnagynak (Készenléti Rendőrség alosztályvezető) 2012. június 15-én kelt jelentése (3 oldal),
- B. L. r. főhadnagynak (Készenléti Rendőrség alosztályvezető) 2012. július 26-án kelt jelentése;
- a Készenléti Rendőrség r. őrmesterének 2012. június 15-én kelt jelentése;
- a Császtai és Szunics Végrehajtói Iroda 2012. június 4-én kelt, az árverési vevőnek szóló értesítője;
- az R92 jelű egyéni könnyfakasztó spray rendszeresítési jegyzőkönyve a kapcsolódó mellékletekkel;
- az intézkedést rögzítő 4 db DVD lemez, és a rádióforgalmazás anyagát tartalmazó 1 db CD lemez;
- a panaszos 2012. június 15-én, a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányságon tett nyilatkozata;
- a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányságon 2012. június 15-én, a panaszos részére személyes szabadságának korlátozásáról kiállított igazolás;
- a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság fogdakönyvének 2012. június 15-ei kivonata;

- a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság kimutatása a 2012. június 15-én előállított személyekről;
- a panaszos fogvatartásáról a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányságon 2012. június 15-én kelt nyomtatvány;
- a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányságon 2012. június 15-én kelt jegyzőkönyv a panaszostól letétbe vett tárgyakról;
- a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. július 13-án kelt végzése határidő meghosszabbításáról;
- a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 2012. július 30-án kelt, panaszeljárást felfüggesztő végzés;
- a panaszos meghallgatásáról készült jegyzőkönyv.

III.

A rendelkezésre álló iratok alapján az egyes panaszok tekintetében az alábbiak voltak megállapíthatók.

III. 1. A panaszos beadványában a rendőri intézkedés jogszerűségét egészében vitatta, mivel a végrehajtónak nem volt „jogerős végzése a kilakoltatásról”, és erre tekintettel a rendőrségek nem volt joga eleget tenni a végrehajtó utasításainak.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

Az Rtv. 19. §-ának (1) bekezdése értelmében a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek — ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik — mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

Az Rtv. 39. §-a szerint a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve – egyéb esetek mellett – végrehajtási eljárás lefolytatása céljából, ha az abban való közreműködés – jogszabály alapján – a rendőrség számára kötelező. A végrehajtási eljárásban a rendőr kirendelésének törvényességéért a végrehajtást elrendelő szerv vezetője a felelős.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 37. §-a rendelkezik a végrehajtási eljárásban történő rendőri közreműködés részletszabályairól, miszerint az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá - ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri - végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt. A rendőrt az erre irányuló kérelem alapján az illetékes rendőrkapitányság vezetője rendeli ki, sürgős esetben a

végrehajtási cselekményt fogantató szóbeli kérésére is. A rendőr a végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre. Sürgős kirendelés esetén a rendőrkapitányság vezetője legalább kétfős járort vezényel ki, amelynek vezetőjét a parancsnoki állományból jelöli ki. A rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszer-cselekményt nem fogantató, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt. A rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől. A rendőr szolgálati előjárója köteles gondoskodni erősítésről, ha a feladat teljesítése nehézségekbe ütközik.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 5. §-a szerint a bírósági végrehajtás során állami kényszerrel is el kell érní, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett teljesítse a kötelezettségét. Az állami kényszer – a törvény keretei között – elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti. Az adós személye elleni kényszer-cselekményt – a bíróság, illetőleg a bírósági végrehajtó (a továbbiakban: végrehajtó) intézkedése alapján – a rendőrség végzi el. A rendőrség jogosult és köteles mindazokat a kényszerítő intézkedéseket megtenni és kényszerítő eszközöket alkalmazni, amelyek a rendőrségről szóló jogszabályok szerint megtehetőek, illetőleg alkalmazhatóak, és az adott esetben a végrehajtás eredményes befejezéséhez szükségesek.” A 45. § értelmében továbbá: „Ellenzegülés esetén a végrehajtó közvetlenül a legközelebbi helyi rendőri szervhez fordul, amely köteles a végrehajtási eljárásban haladéktalanul közreműködni az ellenzegülés megszüntetése végett. A végrehajtó a rendőrség közreműködését feltünteti a végrehajtási cselekményről készült jegyzőkönyvben.”

A rendőrségi dokumentumok az intézkedéssel kapcsolatban azt tartalmazzák, hogy az intézkedést megelőző napon átirat érkezett a kapitánysághoz a Császi és Szunics Végrehajtói Irodától, amelyben közölték, hogy a 1033 Budapest, Búza utca 12. VII/64. szám alatti ingatlan 2012. június 15-én 9 órakor átadják az árverési vevőnek. A végrehajtó a helyszínen rendőri közreműködést kért, a megküldött rendőrségi videofelvételek egyikén pedig tisztán hallható, hogy a helyettes végrehajtó arra kéri a jelenlévőket, hogy hagyják el a helyszínt, és figyelmezteti őket, amennyiben kérésének nem tesznek eleget, kényszerintézkedést fog kérni velük szemben.

Az eset előtt egy nappal, az érintett társasház egyik lakója bejelentést tett a BRFK III. kerületi Rendőrkapitányságra, miszerint az ún. Koppány csoport a Búza utca 12. szám alatt tervezett kilakoltatás megakadályozására törekszik. A bejelentés szerint az aktivisták polgári engedetlenségi mozgalmat, tüntetést szerveztek, amelyről szórólapokat helyeztek el a fenti címen lévő 10 emeletes tömb lépcsőházában. A szórólapok szerint „a lakásba való ki- és bejárást, a lift használatát akár baseballütőkkel is, körülményesen, de biztosítani fogják a heves küzdelmek alatt”. A bejelentő és a többi lakó rendőri intézkedést és a lakosság védelmét kérte.

A megjelölt átirat, valamint az állampolgári bejelentés alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett.

A panaszosnak azon megállapítása, hogy a helyszínen megjelent végrehajtó a kilakoltatás helyszínénél szolgáló ingatlanban tartózkodó és a végrehajtási eljárásban semmilyen módon nem érintett, és érintettségét jogi indokkal nem valószínűsítő panaszosnak nem mutatta be a kilakoltatás alapjául szolgáló jogi dokumentumokat, nem tette jogszerűvé a panaszosnak a rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenségét.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőri intézkedésre jogszabályi felhatalmazás alapján került sor, ezért az e körben előadott panaszt elutasítom.

III. 2. A panaszos kifogásolta és jogszerűtlennek tartotta a könnygáz használatát.

Az Rtv. 16. §-a rögzíti, hogy a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Az Rtv. 49. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendőr a szolgálatban rendszeresített vegyi vagy elektromos sokkoló eszközt, illetőleg rendőrbotot vagy kardlapot alkalmazhat a mások vagy saját életét, testi épségét, illetőleg a vagyónbiztonságot közvetlenül veszélyeztető támadás elhárítására, illetve a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés megtörésére.

Az Rtv. 61. §-ának (2) bekezdése értelmében továbbá a testi kényszer és a bilincs kivételével kényszerítő eszköz – a jogos védelem esetét kivéve – nem alkalmazható a láthatóan terhes nővel és a gyermekkorúval szemben.

A Szolgálati Szabályzat 39. §-ában foglalt rendelkezés szerint az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan. Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:

a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat,
 b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni,
 c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrről, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad.

A Szolgálati Szabályzat 42. § (1) bekezdése szerint a rendőr vegyi eszközt, elektromos sokkoló eszközt, rendőrbotot, kardlapot, valamint más eszközt saját elhatározásából vagy szolgálati elöljárója parancsára használhat. Ugyanezen szakasz (7) bekezdése szerint az (1) bekezdésben meghatározott kényszerítő eszközöket nem szabad a támadás, ellenszegülés megszűnése, megtörése után alkalmazni, a (8) bekezdés szerint pedig a csapaterő alkalmazásával egyidejűleg, valamint tömegoszlítás során a tömeg oszlatására vagy zárt térben kialakult ellenállási góc felszámolására vegyi eszköz alkalmazható.

A könnygáz használatával kapcsolatban készült rendőrségi iratok szerint a lakásba bezárkózott aktivisták az ajtót nehéz tárgyakkal torlaszolták el, és testükkel is megtámasztották. Többszöri próbálkozásra sikerült az ajtónál keletkezett résen keresztül a rendőröknek lévő két erővágóval – feszítéssel – egy nagyobb rést kialakítani, amin keresztül az intézkedést vezető r. főhadnagy többször, ismételten felszólította a bent lévőket a cselekményük abbahagyására, aminek utóbbiak nem tettek eleget. Az aktivisták az ajtó résén keresztül az erővágót vasrúddal többször megütötték, eltolva azt a vágandó felülettől, ezért a

r. főhadnagy a helyszínen lévő egyik rendőrnek utasításba adta, hogy a keletkezett résen keresztül, az aktív ellenállás leküzdése céljából, a nála lévő R 92 típusú könnygázszóró palackból kisebb mennyiséget fújjon be. A rendőr az utasításnak eleget tett. A befújt gázspray hatására a benti ellenállás azonnal megszűnt, mire a rendőröknek sikerült benyomniuk az ajtót, ami időközben a zsanérról leesett, ezért azt a folyósóra helyezték.

A <http://www.youtube.com/watch?v=j7T8IayF5Q8> linken elérhető felvételen az alábbiak láthatók. A rendőrök a zár kiszerelese után még perceken keresztül próbálják testi erővel betörni a demonstráció résztvevői által eltorlaszolt ajtót, majd erővágóval támasztják ki az ajtó oldalát és tetejét, résnyire kifeszítve ezzel az ajtót. A rendőrök időről-időre hangosan figyelmeztetik az ajtó túloldalán lévőket, hogy menjenek minél tovább az ajtótól. A keletkezett résen, miután az ajtót tartó személyeket többször is hangosan felszólították, hogy távolodjanak el a bejárattól, az egyik rendőr (a felvételen: 4 perc 28 másodpercnél) mintegy 1 másodpercnyi ideig könnygáz-sprayvel befúj. A rendőrök néhány másodpercnyi várakozás után, azt követően, hogy az aktivisták az ajtótól távolabb mentek, az ajtót sikerrel betörik. Az ablaküveg betörése 5 perc 11 másodpercnél, az ajtó eltávolítását követően hallatszik. A rendőrök a lakásba az ajtót eltorlaszoló tárgyak miatt nehezen hatolnak be.

A panaszbeadvány könnygáz befújásra vonatkozó részeit a határozat I. része tartalmazza.

A rendelkezésre álló dokumentumok és videofelvételek alapján minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy a panaszos és társai a jogszerűtlenül aktívan ellenszegült a rendőri intézkedésnek, annak érdekében aktív magatartást tanúsítottak, amely az Rtv. 49. §-ának (1) bekezdése értelmében megalapozza a vegyi eszköz használatának lehetőségét. A panaszos és társai magatartása a Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdésének b) pontjában említett aktív ellenszegülést kétségtelenül kimeríti.

A panaszos azon észrevételével kapcsolatban, hogy a rendőrség nem győződött meg arról, hogy a zárt helyiségben tartózkodik-e gyermekkorú személy, állapotos nő vagy asztmás, esetleg szívbeteg megállapítható, hogy a panaszos és az aktivisták önként vettek részt a kilakoltatás megakadályozásában, amely során aktív magatartást tanúsítottak annak érdekében, hogy a rendőrök az ajtót ne tudják kinyitni. Mindezek alapján az intézkedő rendőröknek kifejezetten a panaszos és társai magatartása miatt nem volt módja meggyőződni a panaszbeadványban említett személyek állapotáról. A lakásban tartózkodók többszöri rendőri felszólításra sem jöttek ki onnan, az előzetes felszólítással a rendőrség minden tőle elvárható megtegye annak érdekében, hogy a helyzet erőszak és sérülés nélkül megoldódjon. A rendőrség ugyanakkor arról is tájékoztatást adott, hogy amíg a panaszosok a folyosón tartózkodtak, szemrevételezték az intézkedésnek aktívan ellenálló személyeket, és közöttük láthatóan terhes nő, vagy gyermekkorú személy nem volt.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a vegyi eszköz alkalmazása jogszerű volt, ezért az ezzel kapcsolatban előadott panaszt elutasítom.

III. 3. A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedést fogantató rendőrök nem igazolták magukat.

Az Rtv. 20. §-ában foglaltak szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés

eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőrségi dokumentumok tanúsága szerint az intézkedést a r. százados az épület előtt, a r. főhadnagy pedig a VII. emeleten az Rtv. 20. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kezdte meg. Az előállított személyeket tájékoztatták a panasztétel törvényadta lehetőségéről, illetve az előterjesztés határidejéről is.

A már ismertetett videofelvételen és Gy. V. r. őrmester által készített rendőrségi videofelvételen látható, hogy amikor a rendőrök megérkeznek a fém rácsos ajtóhoz, melynek külső és belső oldalán aktivisták álltak, jól hallhatóan elhangzik az intézkedő r. főhadnagy neve, és jelvéyszámja. A r. főhadnagy az intézkedés célját is tisztán érthetően közli. A felvételen az is látszik, hogy amikor az előállított személyeket a rabszállítóban igazoltatják, a rendőrök az Rtv. 20. §-ában foglalt rendelkezéseknek eleget téve ismét bemutatkoznak, és azonosító számaikat is közlik.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettségüknek eleget téve nevüket és azonosító számukat és az intézkedés célját közölték az intézkedés alá vont személyekkel, ezért az emiatt előadott panaszt elutasítom.

III. 4. A panaszos kifogásolta előállítását és jogszerűtlennek tartja annak időtartamát is. A panaszos úgy véli, előállításának időtartamát nem megfelelően számították ki.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) és f) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható [b], és azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani [f].

Az Rtv. 15. §-a szerint ugyanis a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja, valamint az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja alapján állították elő.

A rendőrségi dokumentumok tanúsága szerint az intézkedés során összesen 22 főt állítottak elő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt. Az előállított személyek közül 20 fővel szemben, akik a lakásban tartózkodtak, a fenti szabálysértésen túl felmerült szándékos rongálás miatt bűncselekmény gyanúja is.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 170. pontja, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség címmel a 216. § (1) bekezdése alatt kimondja, hogy aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

A panaszos a szabálysértési ügyben történt meghallgatása során vallomást nem kívánt tenni. A Testület hivatalból szerzett tudomást – más panaszosoktól a szabálysértési eljárások során előadottak alapján – arról, hogy a lakásba önként mentek be az ott tartózkodó személyek, illetve, hogy többek eltorlaszolták belülről a tárgyi ingatlan ajtaját.

A panaszbeadványból arra lehet következtetni, hogy, noha a panaszos a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését tagadta, lényegében a rendőri intézkedéssel szembeni ellenállásról számol be: „ezért éreztem feladatombnak, hogy fellépjek a jogtalanság ellen”. Mindezt a rendelkezésre álló videofelvételekkel is egybevetve megállapítható, hogy az előállításról szóló jelentésben megjelölt szabálysértés elkövetésének gyanúja fennállt.

A panaszos állítása szerint ugyanakkor a rendőrség nem megalapozottan hivatkozott az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontjára, mivel a rendőrség részéről nem hangzott el a szabálysértés abbahagyásra irányuló felszólítás.

A már hivatkozott videofelvételeken tisztán hallható, hogy a panaszost és társait tájékoztatják arról, hogy magatartásukkal egy jogszerű bírósági végrehajtási eljárást akadályoznak. A rácshoz láncolt ellenállókat a rendőrök „a törvény nevében” felszólítják, hogy amennyiben a jogsértő cselekménnyel nem hagynak fel, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt előállítják őket a BRFK III. kerületi Rendőrkapitányságra. Ezt követően egy utolsó felszólítás is elhangzik, majd – mivel a jelenlévők az intézkedést akadályozó magatartásukkal továbbra sem hagynak fel – egy r. főhadnagy utasítást ad kollégáinak az intézkedések megkezdésére. A rendőri felszólítás a szűk folyosón annak ellenére is tisztán hallható, hogy a rendőrök megafont nem használtak.

A panaszost társaival egyetemben a rendőrkapitányságon jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetésének gyanúja miatt kihallgatták, és vele szemben megtették a szabálysértési eljárás megindításához szükséges lépéseket.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a szabálysértés elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja nyilvánvalóan fennállt, ezért a jelentésben megjelölt előállítási ok megfelelő indokot adott az előállítás végrehajtásához. Az előállítás célja pedig az volt, hogy az érintett személyekkel szemben a szabálysértési eljárás eredményesen lefolytatható legyen, így az intézkedés arányos és szükséges volt.

Az előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos előállítása 2012. június 15-én 11 óra 30 perctől 23 óra 35 percig tartott. Az igazolást a panaszos aláírásával ellátta. Az igazolás tartalmát az előállított személyekről készített kimutatás és a fogdakönyv bejegyzése megerősíti: a panaszos jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség miatti előállítása 11 óra 30 perctől 23 óra 35 percig – tehát mindösszesen 12 óra 5 percen keresztül – a panaszos szabadon bocsátásáig tartott.

A panaszosnak az időtartam kiszámításával kapcsolatban előadott kifogására vonatkozóan megállapítható, hogy az igazoláson lévő időpontot a rendőrség helyesen jelölte meg az előállítás kezdő időpontjaként, mivel – a rendelkezésre álló iratok és a videofelvételen látható történések alapján – ebben az időpontban kezdte meg a rendőr az intézkedést a panaszossal szemben.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a panaszos személyi szabadságában 12 óra és 5 perc időtartamban volt korlátozva, így a panaszos előállítása meghaladta a törvényi maximumot.

Fentiek alapján az előállítás jogalapja tekintetében a panaszt elutasítom, az előállítás időtartama kapcsán pedig a panasznak helyt adok.

III. 5. A panaszos sérelmezte a rendőrök erőszakos és "vandál" magatartását.

Az Rtv. 2. §-a szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 13. §-ának (3) bekezdése rögzíti, hogy ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a panaszos társaival együtt bezárkózott a kilakoltatással érintett lakásba. A lakás ajtaja olyan, az Rtv. 13. §-ának (3) bekezdésében említett akadályt képezett, amelyet az intézkedés foganatosításában gátolt rendőröknek jogukban állt eltávolítani.

Az eltávolítás módja kapcsán a rendelkezésre álló videofelvételeken az látható, hogy a rendőrök, mielőtt a lakás ajtaját megpróbálnák betörni, számos egyéb módon is megpróbálnak bejutni az ingatlanba. A rendőri intézkedést segítő zárszakértő először megvizsgálta a bejárati ajtó zárját, majd kiszerezte azt. Ez a kísérlet kifejezetten azért nem járt eredménnyel, mivel a lakásban tartózkodó személyek az ajtót nehéz tárgyakkal eltorlaszolták. A rendőrségi iratok részletesen tartalmazzák, hogy a lakásba történő behatolásakor a rendőröknek egy komplett ülőgarnitúrát, egy hűtőszekrényt, illetve egy gáztűzhelyet is félre kellett tolniuk az ajtó elől. Az ajtót a rendőrök csak a zár kiszerezését követően kezdik el benyomni, mivel belülről azt a

bent tartózkodók eltorlaszolja. Amikor a rendőrök erővágókkal résnyire kifeszítik az ajtót keretéből, egy nő a lakásból a rendőrökre kiabál, hogy vigyázzanak a kezére. A rendőrök időről-időre hangosan figyelmeztetik az ajtó túloldalán lévőket, hogy menjenek minél távolabb az ajtótól – az idézett kijelentés kapcsán külön is szólnak a hölgynek, hogy menjen el az ajtótól, nehogy beszoruljon és megsérüljön a keze. Az ajtó betörése valóban igen nagy erőfeszítéssel történik, ez azonban a lakásban tapasztalható ellenállás miatt továbbra is kevésnek bizonyul – az ajtót csak néhány másodperccel azt követően sikerül betörni, hogy az aktivisták a vegyi eszköz befújása miatt eltávolodnak az ajtótól.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a rendőrök az ajtót az Rtv. 13. § (3) bekezdésének megfelelően távolították el – az ajtó betörésének indoka az volt, hogy azt a végrehajtást akadályozó személyek magukra zárták. Egyéb olyan cselekményt, megnyilvánulást a rendőrök részéről az intézkedést közel teljes terjedelemben rögzítő videofelvételeken nem tapasztalható, amelyet "vandálnak és erőszakosnak" lehetne értékelni.

Fentiek alapján az intézkedés erőszakos és vandál módja tekintetében előadott panaszt elutasítom.

III. 6. A panaszos kifogásolta, hogy a könnygáz használat után a rendőrök nem nyújtottak azonnali segítséget a lakás mielőbbi kiürítése érdekében.

Az Rtv. 17. §-ának (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése pedig kimondja, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Az intézkedés foganatosításában résztvevő r. százados jelentése a panaszos ezen sérelmére is reflektál: maga a r. százados hívta előzetesen a helyszínre a kilakoltatással kapcsolatos feladatok egészségügyi biztosításának érdekében az Országos Mentőszolgálat munkatársait, akik egy mentővel az intézkedés teljes tartama alatt a helyszínen tartózkodtak. Az intézkedés alá vont személyeket tájékoztatták arról, hogy akinek sérülése van, vagy rosszul érzi magát, a helyszínen tartózkodó mentőktől kérhet ellátást. Sérülése senkinek nem keletkezett, rosszul éltre egy személy panaszkodott, akit a helyszínen elláttak. A jelentés a panaszos azon állítását cáfolta, miszerint a könnygáz alkalmazását követően nem engedték ki az aktivistákat az épületből, hanem a zárt folyosón kellett várakozniuk, mivel a lakásba történő bejutást követően a bent lévő személyekkel szemben – két személy kivételével – intézkedést kezdeményeztek és ennek keretében rendőri felügyelet mellett e személyeket az utcára kivezették. Az adatok rögzítése és ellenőrzése már az épületen kívül, nyílt téren történt meg.

A jelentés kitér arra is, hogy a vegyi eszköz alkalmazását követően az intézkedő rendőrök behatoltak a lakásba, ahonnan az intézkedés alá vont személyeket azonnal, folyamatosan, a házban lévő liftek személyszállítási kapacitását figyelembe véve, az épület elé kísérték és az ott álló előállító gépjárművekben helyezték el, majd a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányságra szállították.

A már ismertetett videofelvételeken az látszik, hogy a rendőrök 11 óra 19 perckor jutnak be a lakásba, ahol azonnal megkezdik a lakásban tartózkodó személyek intézkedés alá vonását. Az aktivisták a lakás nyitott ablakai mellett állnak. 11 óra 20 perckor, tehát az ajtó betörését egy perccel követően a rendőrök megbilincselik a panaszos egyik társát, majd a rabszállítóhoz kísérik. 11 óra 22 perckor néhány aktivista már a rabszállítóban foglal helyet, és a gépjármű 11 óra 25 perckor az előállított személyekkel együtt indul el a helyszínről.

A felvételek a panaszos azon előadását, hogy a rendőrök a lakás kijáratát elzárták volna, cáfolják – a képsorokon látható, hogy a rendőrök haladéktalanul megkezdik a lakás kiürítését.

A jelentés és a videofelvételek alapján megállapítható, hogy a rendőrök a mentőszolgálatot még az intézkedés kezdetekor értesítették, és a segítséget igénylő személyeket a segítségnyújtás helyszínére kísérték, ezzel segítségnyújtási kötelezettségüket megfelelően teljesítették. A rendőrök a lakás kiürítését a torlaszok eltávolítása után azonnal megkezdték, és a körülmények által lehetővé tett gyorsasággal be is fejezték.

Mindezek alapján a segítségnyújtás elmaradása miatt előadott panaszt elutasítom.

III. 7. A panaszos az élelmezéssel kapcsolatban is előadta sérelmeit.

Az étkeztetés szabályait a Szolgálati Szabályzat 31. § (11) bekezdése rögzíti, miszerint a személyi szabadság elvonása első 5 óráját követően az intézkedést foganatosító rendőri szervnek kell gondoskodni a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról. A fogvatartott személy étkezése az előállító helyiségben történik. Az étel kiosztását a felügyeletet ellátó rendkívüli őr végzi. Ha a rendkívüli őr nem rendelkezik az étel kiosztásához szükséges egészségügyi dokumentációval, akkor az élelmiszer kicsomagolását nem végezheti. A fogvatartott ilyen esetben előrecsomagolt élelmiszerral és az annak elfogyasztásához szükséges egyszer használatos evőeszközökkel látható el. A rendkívüli őr feladatokkal megbízott rendőr löfegyverét ezen feladat ellátása alatt nem viselheti. A fenti rendelkezés a fogvatartás időtartamához köti az étkeztetést, előírja, hogy 5 órát meghaladó előállítás esetén kell gondoskodni az előállított étkeztetéséről. Jelen esetben az előállítás időtartama az öt órát meghaladta, így a rendőrkapitányságnak kötelessége volt a panaszos élelmezésének biztosítása.

A rendőrségi dokumentumok szerint a panaszos aláírta a nyilatkozatot, amely – egyebek mellett – azt tartalmazza, hogy a panaszos 14 óra 13 perckor jelezte, hogy igényt tart élelmezésre. A dokumentumra az igény jelzése alá kézzel vezették rá, hogy a panaszos az élelmiszercsomagot 18 órakor átvette. A panaszos a dokumentumot aláírásával ellátta, és az élelmiszer átvételének tényét külön is aláírásával igazolta.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a panaszos aláírásával igazolta, hogy a rendőrkapitányságon kért és kapott is élelmiszercsomagot, ezért az e körben előadott panaszt elutasítom.

III. 8. A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem tették lehetővé számára fogvatartásának időtartama alatt a levegőzést.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet (a továbbiakban: Fogdaszabályzat) 3. § -ának (1) bekezdése szerint a fogvatartott jogosult a 14. §-ban meghatározott feltételeknek megfelelő elhelyezésre, a folyamatos melegvíz-ellátásra, naponta zuhanyozásra, havonta egy alkalommal saját költségén a fogvatartásért felelős által biztosított fodrász igénybevételére, naponta legalább egy óra időtartamban – ellenőrzés mellett – a szabad levegőn való tartózkodásra.

Megállapítható, hogy a panaszbeadványában a panaszos arról számolt be, hogy a napirend alapján jogosult lett volna a szabad levegőn tartózkodni, azonban azt nem említette, hogy ilyen irányú igényét bárkinek is jelezte volna.

A panaszos által említett „napirend szerinti jogosultság” ebben az esetben nem áll fenn, hiszen az csak 24 óra egy helyen tartózkodás esetén értelmezhető. A kifogásolt intézkedés során a panaszos 12 órán át tartózkodott a rendőrségi előállító helyiségben. A rendőrséget kötelező olyan hatályos jogszabály nincs, amely ilyen rövid időtartamra az előállított részére levegőzést, illetőleg szabad levegőn tartózkodást írna elő.

Fentiek alapján a levegőzés elmaradása miatt előadott panaszt elutasítom.

IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megítélése szerint a rendőri intézkedés sértette a panaszos személyes szabadsághoz fűződő jogát az előállítás időtartama miatt.

A határozat III. részében, az egyes pontokban részletezett indokok alapján a Panasztestület álláspontjával egyetértek.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén alapul, miszerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A döntés az Rtv. 93/A. §-ában foglalt rendelkezése alapján az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárás keretében történt meg, illetve a Panasztestület állásfoglalásától történő eltérés indokát határozat III. része tartalmazza.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) és 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés, 109. § (1) és (2) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. §, 13. § (1) és (3) bekezdései, 15-17. §-ai, 19. § (1) bekezdése, 20. §-a, 24. § (1) bekezdés, 30. § (3) bekezdése, 33. § (2)-(3) bekezdései, 39. §-a, 49. §-a, 61. §-a, 93/A. § (7) és (9) bekezdései;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 31. § (11) bekezdése, 37. §-a, 39. §-a, 42. §-a;
- bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 5. §-a;
- rendőrségi fogdák rendjéről szóló 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 1. §-a és 3. § (1) bekezdése.

Budapest, 2013. június 10.

**Papp Károly r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**